

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Sodo takas arba formulė?

John Fenn, 2010 m. rugpjūčio mėn. 14 d., www.supernaturalhousechurch.org

Takas arba formulė

Aš mažiau apie tai, kaip Viešpats sukūrė sodą, apgyvendino ten žmogų ir davė jam tik vieną taisyklę. Vieną. Uno. Un. Gyvenk sode, valgyk nuo šimtų ar tūkstančių medžių, krūmų ir augalų, tik nevalgyk nuo vieno vienintelio medžio.

Viešpats nesukūrė krūvos formulių, kurių dėka Adomas galėtų vaikščioti su Viešpačiu sode. Nea. Eidamas gyvenimo keliu vaikščioj ir bendrauk su manimi, ir tas vienintelis medis nekels problemų.

Galatams 5:16 tiksliai atskleidžia Viešpaties požiūrį į gundymą Rojaus sode: „Sakau: gyvenkite dvasia, ir jūs nevykdysite kūno geismų“.

Pauliaus atsakymas neturėjo tikslo sukurti formulių ar pastatyti milžiniškų dvasinių pastolių aplink asmenį, kad jie uždengtų jo sielą ir neleistų tam žmogui betarpiškai pažinti bei būti pažintam Viešpaties ir kitų žmonių.

Jo patarimas buvo paprastas: „Gyvenkite dvasia ir jūs nevykdysite kūno geismų“.

Staigus šuolis į mūsų dienas

Pabandykime perkelti Adomą ir tuometinius Pauliaus laišku skaitytojus prie šių dienų krikščioniškų TV laidų, tarnavimų tinklapių arba pasodinkime juos į tradicinės bažnyčios suolą ir pasižiūrėkime, kaip dabar jiems būtų patarta įveikti pagundą ragauti nuo to „kito“ medžio arba nuodėmės.

Ar jiems pasiūlys vaikščioti dvasia, ar taikyti formules savo tikėjimui?

Jūs, kurie šį rytą atėjote į susirinkimą, jei norite „prasilaužimo su Dievu“, pakelkite rankas ir melskitės su manimi, kad jūsų drąsa sustabdytų šėtono ataką, nes teisusis yra drąsus kaip liūtas, taigi, pakelkite savo ranką, pasakykite šėtonui „NE!“ ir... nepamirškite ateiti į mūsų vakarinį tarnavimą, nes turėsime ypatingą pamokslininką...

Adomai, jeigu persiūsi mažiausiai \$25 už šią maldoje pateptą nosinę, už kurią aš asmeniškai meldžiausi šios TV laidos metu, pasidėsi ją po pagalve ir laikysi ją ten 7 dienas, o 8-tos dienos rytą, prisimink, kad 8 yra naujos pradžios skaičius, pasimelsi šia malda 7 kartus, 7 tai išbaigtumo skaičius, velnio ataka prieš tave bus sudaužyta ir tu nebebūsi gundomas valgyti nuo to kito medžio arba nuodėmės...

Adomai, jeigu tu kiekvieną rytą kalbėsi savo gyvenimui šiuos teigiamus tikėjimo išpažinimus, apsiliksi visais Dievo ginklais (jei nori geresnio rezultato, elkis kaip romėnų kareivis), tu juk žinai, kad angelai veikia tik tada, kai kalbame Dievo Žodį, taip aplink save tu sukursi dvasinį barjerą, kuris saugos tave nuo velnio...

Adomai, tave puola pagundos todėl, kad giminės prakeikimas atvėrė duris priešui. Palauk, bet juk tu esi pirmasis žmogus, tai neveiks tau, juk tu neturi bambos...

Realybės patikrinimas

Grįžkime atgal į Pradžios knygos 2 skyriaus 1 eilutę, kai Viešpats laisvai vaikščiojo su žmogumi savo sukurtame sode, laimingas ir patenkintas, kad patikėjo jam visą žemę, ir jie abu džiaugėsi vienas kito draugyste.

Deja, šiandien daugybė Viešpaties mokinių nesuvokia, kad jie yra aprenkti teisumo rūbais, apgauti šlove ir kad juose gyvena Šventoji Dvasia. Todėl jie suvedžiojami neišmanių ir klaidinančių tarnautojų, kurie, užuot mokę vaikščioti Viešpaties keliais, kad jų nuogumas būtų uždengtas Dievo šlove, padeda jiems pasiūti „drabužį“ iš formulių bei doktrinų.

Jie protu suvokia, kad „Tas, kuris yra juose, didesnis už tą, kuris yra pasaulyje“, bet širdimi tiki, kad jie yra silpni ir bejėgiai, todėl griebiasi žmonių sukurtų formulių, manydami, kad taip gaus atsakymą į savo maldas. Užuot pašventę savo gyvenimą pažinti Jį, jie iššvaisto savo laiką tam, kad išmoktų formules.

Daugeliui emocijos pakeičia patepimą, dalyvavimas „garbinimo koncerte“ – garbinimą dvasia ir tiesa, o gyvenimas pagal asmeninį apreiškimą, gautą 1983, išmainomas į nesibaigiančią srovę naujų apreiškimų,

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

ir jiems tampa svetima vaikščioti bei kalbėti gyvenimo kelyje su Tėvu ir Viešpačiu, kaip su savo Atpirkėju ir Draugu.

Mes sukumpame dėl viso to paprastumo taip stipriai, kad žmonėms sunku patikėti, jog yra gerai susitikti su kitais tikinčiais, ieškoti Dievo ir BŪTI bažnyčia savo draugams bei kaimynams. Jie taip įpratę vaikščioti į bažnyčia, kad prarado supratimą, kas yra bažnyčia.

Keliai ar darbai?

Mano mėgstamiausia Biblijos eilutė yra ši: „Jis savo kelius apreiškė (padarė žinomais) Mozei, ir Izraelio vaikai matė Jo darbus“ (Ps 103:7).

Hebrajų kalbos žodis „keliai“, reiškia „kelias, takas“. „Apreiškė“ reiškia apreiškimą, kuris ateina, kai du eina kartu vienu taku – Viešpats eina kartu su mumis ir pakeliui leidžia mums pažinti savo taką.

Aš nenoriu tokių „darbų“ kokius patyrė Izraelis – tokio troškulio, kad tik vanduo iš uolos išgelbėtų nuo nualpimo, tokio alkio, kad tik mana iš dangaus apsaugotų nuo išbadėjimo. Jie gyveno nuo stebuklo iki sekančio nepritekliaus, nuo aprūpinimo iki visiškos nevilties, ir šis ciklas kartojosi visus 40 metų.

Kai jūs einate Jo keliais kartu su Juo, jūs patiriate stebuklą po stebuklo, ir tai tampa jūsų gyvenimo būdu (vert. „iš stebuklo į stebuklą“), stebuklinga gyvenimo tėkme. Jei jūs pažįstate Jį ir Jo takus, žengdami kitą žingsnį patirsite Jo „darbus“.

Aš patyriau, kad dauguma stebuklų mano gyvenime kilo iš Jo artumo, taigi, kam vaikytis kažkokių kitų dalykų, jeigu aš galiu pažinti Jį patį?

Visame pasaulyje žmonės alksta pažinti Dievą ir Jo kelius, jie traukiasi nuo formulėmis ir „šou“ pagrįsto tikėjimo, kad ieškotų Viešpaties savo namuose, atrastų Jį dievobaiminguose tarpusavio santykiuose, eidami gyvenimo keliu kartu su Viešpačiu bei kitais krikščionimis. Jie staiga suvokia, kad tai ne tik leistina, bet, kad toks ir buvo pirminis sumanymas.

Jie nugriauna aplink save taisyklių ir instrukcijų pastolius, kad vaikščiotų su Viešpačiu taip, kaip kadaise Rojaus sode vaikščiojo Adomas, taip kaip Jis ir buvo numatęs iš pradžių, taip kaip vaikščiojo pirmoji bažnyčia, nes: „Dievo Karalystė nėra valgymas ir gėrimas; bet teisumas, ramybė ir džiaugsmas Šventojoje Dvasioje. Kas taip Kristui tarnauja, tas priimtinas Dievui ir vertas žmonių pritarimo“ (Rom 14:17-18).

Čia labai tinka pabaigti senu himnu „Sode“:

*Atėjau vienas į sodą,
Kai ant rožių dar buvo rasa,
Klausiausi, ką kalbėjo mano širdžiai
Dievo Sūnus*

Priedainis:

*Jis vaikščiojo su manimi,
Jis kalbėjo man,
Jis sakė, kad esu tik Jo;
Ir mes dalijomės džiaugsmu,
Kurio niekas kitas nepažįsta.*

(Muzika ir žodžiai Austin Miles, 1913)

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com